

[Søren Olesen.]

valget har ikke fundet anledning til at foretage sig noget i den anledning. Sagen drejer sig om nogle medlemmer af folkekirken, som man havde nægtet optagelse på valglisten på grund af, at de havde ydet et bidrag til en frimenighed, hvis kirke de undertiden besøgte. Det var ikke min mening, at udvalget skulle forandre noget i de bestemmelser, der står i loven, men jeg synes, at det ville have været på sin plads at få en udtalelse om, at den omstændighed, at man betaler bidrag til et andet trossamfund, ikke skal være årsag til, at man bliver slettet af de kirkelige valglisten, når man iøvrigt ikke har udmeldt sig af folkekirken og slet ikke ønsker det, men kun vil yde et bidrag til en menighed, hvor man måske lejlighedsvis ønsker at komme. Det er nemlig sådan i de sogne, hvor der findes frimenigheder, at der kan være folk, som iøvrigt hører til folkekirken, men alligevel ønsker at besøge frikirkens gudstjenester; de pågældende kan have slægtninge og familie, som hører til frimenigheden, de kan ved forskellige lejligheder komme til at benytte kirken, og derfor kan de ønske at give et bidrag til den. Jeg finder det ganske meningsløst at slette nogen af de kirkelige valglisten af denne grund, når de ellers, som tilfældet er i den omtalte sag, har modtaget dåb, konfirmation og vielse indenfor folkekirken og ikke har noget som helst ønske om at træde ud af den, tværtimod.

Nu har udvalget ikke ønsket at afgive nogen udtalelse om dette, men det kan jo være, man vil tage spørgsmålet op igen, når lovforslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Jeg vil gerne høre den højtærede kirkeministers syn på sagen, idet jeg gerne vil have en udtalelse om, hvorvidt dette at yde bidrag til et andet trossamfund kan være anledning til, at man bliver slettet af de kirkelige valglisten. Jeg mener, at en sådan udtalelse vil være på sin plads, fordi der har været usikkerhed omkring dette forhold. Den omtalte valgbestyrelse slettede ved menighedsrådsvalget i 1949 de pågældende medlemmer af valglisten og fik ministeriets godkendelse deraf, men ved valget i 1953 genoptog man de samme mennesker på den kirkelige valgliste. Det

kunne altså se ud til, at man har været i høj grad usikker på dette punkt, og derfor mener jeg, der trænges til en klargøring.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke udvalget for dets velvillige behandling af lovforslaget.

Jeg har med stor interesse set i betænkningen, at udvalget er positivt indstillet overfor tanken om gennemførelse af ændrede regler for præstevalg. Jeg har jo noget ekstraordinært under udvalgsbehandlingen prøvet at komme igennem med et ændringsforslag til det foreliggende lovforslag, så vi allerede nu kunne få de pågældende regler ændret. Det har imidlertid ikke været muligt at trænge igennem med det, og jeg tror forsåvidt også det er rigtigt, at en så vidtgående ændring skulle være indarbejdet i selve lovforslaget inden fremsættelsen. Men jeg skal ved først givne lejlighed tage spørgsmålet op igen.

Det glædede mig meget, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) udtalte sig så positivt om sagen. Det ærede medlem er jo ganske klar over, at der er en nælde, men han er meget uvillig til at gribe om nælden; det kan imidlertid være, at vi kan nå til at gøre det i fællesskab engang; det skal ikke komme an på mig i så henseende. Jeg tror, det ville være meget vigtigt at få gennemført en sådan ændring, fordi man derved ville få den fluktuation i kirken, som er så væsentlig. Det er nu engang vanskeligt for en præst stadig at forny sig igennem 20—30 år i et lille sogn, i en lille kreds af mennesker; det er vi forsåvidt enige om allesammen.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen var inde på spørgsmålet om, i hvilket omfang frimenighedsmedlemmer bevarer deres valget indenfor folkekirken. Det hedder i loven, at hvis man slutter sig til et trossamfund udenfor folkekirkens orden, er man ikke medlem af folkekirken, og der er vel her netop tænkt på frimenighederne. Hvis man er medlem af en frimenighed og betaler stadige, regelmæssige bidrag til frimenigheden, må man vel betragtes som hørende til frimenigheden og ikke hørende til folkekirken, og jeg tror, at de færreste medlemmer af frimenighederne ville ønske både at betale deres normale kirkeskat og at